

ת"פ 9241/10/15 - מדינת ישראל נגד פיטר התייר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 9241-10-15 מדינת ישראל נ' התייר

לפני
המאשימה
כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יוסי בן-יונתן

נגד
הנאשם
פיטר התייר
ע"י ב"כ עו"ד רויטל בן-שבת - כץ

גזר דין

ביום 22.9.16, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירה של תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בגין אירוע מיום 27.3.15.

הוסכם בין הצדדים שהנאשם יופנה לשירות המבחן; אם יתקבל תסקיר חיובי, "במובן של נטילת אחריות, שיתוף פעולה, הירתמות להליך טיפולי ככל שיוצע, העדר תיקים פתוחים נוספים, התרשמות ממסוכנות נמוכה והמלצה חיובית", תגביל עצמה התביעה לעתירה של שישה חודשי מאסר בעבודות שירות ורכיבי ענישה נלווים. אם התסקיר לא יכיל מדדים אלה, תטען התביעה למאסר בפועל שירוצה בכליאה, ועוד. ההגנה מצידה חופשיה בטיעוניה, והודיעה שעתירתה תהא למאסר מותנה בלבד.

תסקיר שירות המבחן מיום 24.1.17 לא היה "חיובי", והשירות המליץ על ענישה קונקרטיה של מאסר בעבודות שירות. הנאשם לא נמצא מתאים לעבודות שירות והנאשם ביקש לסיים התיק היום, ולו בכליאה.

כך, טענה התביעה למאסר בכליאה ורכיבים נלווים, ואילו ההגנה עתרה למאסר מותנה בלבד, לצד רכיבים כספיים.

מעשי הנאשם:

במועד האמור, על-רקע "דין ודברים" לעניין שימוש במכונת הכביסה המשותפת לדיירי הבניין, התדפק הנאשם על דלת שכנתו. הנאשם שאל אם בן-זוגה, מר שלמה שירי, נמצא במקום, וכשניגש המתלונן לדלת - משך אותו הנאשם אל מחוץ לדירה והחל להכות באגרופיו בצלעותיו. השכנה תפסה סכין ואחזה אותו בידה, והנאשם חדל מלתקוף את המתלונן. כתוצאה מתקיפת הנאשם, נשברה אחת מצלעותיו של הנפגע [תעודה רפואית, תע/1].

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. משהוסרו מגבלות ההסדר, ייקבע העונש בדרך המוכתבת בחוק, וראשית לכל ייקבע מתחם העונש ההולם.
2. עבירות התקיפה, ובוודאי תקיפה חובלנית, מגנות על הערך המרכזי של שלמות הגוף והבריאות, כמו-גם על כבוד האדם והאוטונומיה שלו על גופו. ערכים אלה הם מהחשובים במארג הערכים החברתי ומיותר להרחיב על כך. כאשר מדובר על תקיפה תוך חילול המרחב האישי של ביתו-מבצרו של הנפגע, הפגיעה בערכים המוגנים היא קשה וחמורה.
3. הנזק הפוטנציאלי הוא חמור, והנזק הקונקרטי משמעותי אך לא מתמיד.
4. עילת תקיפתו של הנאשם את המתלונן היתה סכסוך נמשך עם הנפגע.
5. מדיניות הענישה מחייבת עונשי מאסר, כגמול הולם על מעשי אלימות חובלניים, וכתמרור התראה בפני האלימות המאיימת לקעקע את תחושת הביטחון הציבורי. הענישה הנוהגת עוקבת ככלל אחרי מדיניות זו בהטלת עונשי מאסר, בין אם לריצוי בעבודות שירות ובין אם לריצוי בכליאה.
6. באיזון של דברים, ייקבע מתחם עונשי הולם שינוע בין מספר חודשים שניתן עקרונית לרצותם בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - מיקום העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1990, כבן 27 כיום, נשוי וחי בנפרד מאשתו. ילדותו התאפיינה בעזובה קשה: לאחר תום עשר שנות לימוד נשלח על-ידי הוריו לקבץ נדבות, כשבחלק מהזמן היה חסר-בית ולן ברחוב ובבתי קברות. בגיל 15 עזב הנאשם את עיר מגוריו והגיע לתל-אביב, ועל-אף היותו חסר-בית וחסר-תמיכה, הצליח לרכוש את השפה העברית ולחבור לחברה נורמטיבית, בשאיפה להתרחק מעברו הטראומטי. הנאשם עובד כעוזר טבח, ועבודתו מהווה ציר מרכזי לתחושת בטחון ולהערכה עצמית. האירוע דנן גרם למשבר בין הנאשם לבין אשתו, שחזרה לבית הוריה ומאז מתגורר הנאשם בגפו.
2. הנאשם סובל מפסוריאזיס, ומטופל תרופתית. בנוסף, נמצא הנאשם במעקב פסיכיאטרי [חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, מסמכים רפואיים נ/1].
3. הנאשם נטול עבר פלילי. ביחס למעשה דנן, הסביר הנאשם לשירות המבחן כי זו היתה תגובתו לדברי אשתו, שטענה שהנפגע דחף אותה באלימות, על-רקע הוויכוח בגין מכונת הכביסה. הנאשם חש חרטה, מכיר בפסול שבהתנהגותו, ומכיר בנזק שגרם.
4. שירות המבחן מצא שהנאשם ממוקד בצרכיו ואף סובר כי יש הצדקה לאלימות כשהוא חש נפגע או מנוצל, ומיחס תפיסות אלו להיסטוריה האישית הקשה של הנאשם, שמצוי היה מילדותו במאבק הישרדותי ללא תמיכה ממשית. קרוב לוודאי שכתוצאה מאותה היסטוריה אישית, הנאשם מתקשה לתת אמון בשירות המבחן ואינו מעוניין בטיפול.

5. שירות המבחן מסכם: מחד גיסא - מצבו המורכב של הנאשם נטול התמיכה והתלוש, יכולתו לתפקד ולהגיע לעצמאות על-אף מצבו, יציבות והתמדה בעבודה, היעדר הרשעות קודמות, הבנתו את חומרת המעשה ותחושת חרטה וביקורת עצמית; מאידך גיסא - נטייה לאימפולסיביות, יחס בעייתי לשימוש ב אלימות, שלילת טיפול; מסקנתו של שירות המבחן היא, שענישה של עבודות שירות לצד מאסר על-תנאי, היא ההולמת את המקרה ואת הנאשם.
6. מאסר, ולו על-דרך עבודות שירות, עתיד לגרום נזק חמור לנאשם, אם ייפגע הרצף התעסוקתי: הנאשם נטול תמיכה, ופגיעה ביכולתו לעבדו ולהשתכר משמעה פגיעה קשה בתחושות הערך והביטחון שרכש בעמל רב, לצד כריתת מטה לחמו. הנאשם כבר משלם מחיר משמעותי, משגרם האירוע למשבר משפחתי ולפרידת אשתו ממנו.
7. מלוא המשקל לזכות הנאשם אתן לנתונים אלו: היעדרו של עבר פלילי, נסיבות חיים קשות ביותר, ניהול אורח חיים נורמטיבי ויצרני על-אף נקודת מוצא קשה, הפנמה של חומרת המעשה וחרטה.
8. מדדים אלו מכוונים לכך, שאף שהנאשם אינו רוצה או מסוגל להתגייס לטיפול, ייקבע עונשו קרוב לתחתיתו של מתחם העונש ההולם. מן הראוי לאזן כאן בעדינות רבה בין עקרון ההלימה או הגמול, לבין הסכנה שבאיון הישגיו של הנאשם במאבקו ההישרדותי.
9. לנוכח בקשת הנאשם, יוטל העונש היום, לאחר שהנאשם נמצא כלא-מתאים לריצוי עבודות שירות. לצד עונש זה אקבע חיוב בפיצוי, ומאסר מותנה. אמנע מהשתת קנס לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם [מסמכים, נע/2].

סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודשיים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, ככל שהיו;
- ב. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג;
- ג. פיצוי הנפגע, מר שלמה סלמן שירי (ע"ת 2 בכתב האישום), בסך 1,500 ₪;

הוראות נלוות:

- א. עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן, לידיעה בלבד;
- ב. מוצגים: ככל שקיימים ופרט לכסף, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ג. פיקדונות: ככל שקיימים בתיק זה, בתיק קשור או בתיק המשטרה, יושבו לנאשם לאחר קבלת אישור

על כניסתו למאסר. הנאשם יוכל לבקש להעביר סך מפיקדון לזכות הפיצוי, ויתרה ככל שתהיה תושב לנאשם;

ד. התביעה תעביר למזכירות בהקדם טופס פרטי מתלונן, וכן תגיש רשימת ימי מעצר לניכוי;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב אדר תשע"ח, 27 פברואר 2018, במעמד הצדדים.